

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului : Parohiile cl. I. pe un an . . . 800 Lei Parohiile cl. II. 700 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . . 600 Lei Centr. particulari 500 Lei	APARE DUMINECA MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.	Prețul inserțiunilor Concurs de prof. 1000 Lei. Parohii de cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.
---	---	---

Ziua Învierii.*)

Din nou a sosit mărețul praznic al învierii Domnului Iisus Hristos: Din nou, lumea creștină, îmbracă vestmânt de sărbătoare. Pământul se deșteaptă din amorțeală și se premenește. Pe cerul albastru, zâmbește soarele; lumina lui seamănă viață și dragoste; toată firea e pătrunsă de-un suflu cald, care chiamă la viață puterile adormite.

Așu se prezintă firea celei create și făcute de Dumnezeu, acum când creștinul aude clopotul ce chiamă la rugăciune și glasul ce îndeamnă: „Veniți de luați lumină“.

În sufletul fiecăruia încetează pe-o clipă toate grijile vieții, toate durerile și amărăciunile zilnice și curat, descătușat de cele pământești se apropie de Sf. biserică. Uită fără de legile semenilor săi, face să amuțească glasul urii și al patimilor și cu duhul blândeții și gândul iertării, se duce să îngemănchieze la altarul biruitorului, care a înviat din morți.

Ascultă istorisirea jalnică și sfântă a pătimirii, se cutremură de grozăvia chinurilor ce îndură Fiul lui Dumnezeu și rămâne mișcat de taina înfricoșată a Învierii „Omului“ Nazarinean care frânge lespezile de piatră și lanțurile morții.

Din toate acestea se zidește prin meditare adâncă în sufletul creștinului o credință neștrănutată în tăria lui Dumnezeu.

Acest sfânt praznic nu e numai adevărul Dumnezeirii „Fiului omului“ ci și un prilej de altă învățatură pentru credincioșii noștri.

Acest praznic, ne învață, că chinul și suferința, pătimirea în umbră pentru adevăr, trebuie să aibă un sfârșit; că lanțurile robiei și

ale întunerecului se frâng și biruitoare se ridică de-asupra lor *lumina și dreptatea*.

Iisus din Nazaret a suferit chinuri și batjocuri, a luminat și a fost răsplătit cu bătae, a învățat și a fost pironit, între tâlhari. Răsplata celor puternici a fost sulița, oțetul cu care i-au mărit setea frigurilor de moarte și piroanele care i-au împuns picioarele.

Dar au trecut aceste patimi și a venit ziua mărețată și grozavă, când s'a mișcat pământul în temelii, s'a cutremurat catapeteasma bisericii, s'au înfiorat de groază inimile chinuitorilor și Fiul lui Dumnezeu a biruit moartea.

Cât de adânc și înțelept este rostul acestei învățături... Pilda Lui ne învață că și sbuciumul nostru de azi, nemăsuratele chinuri ale vieții de acum, trebuie să aibă unul și același sfârșit: *biruința adevărului*.

Și astfel ne dăm seama toți cari ne frământăm cu sufletul pentru soarta iubitului nostru popor, că ziua învierii, ziua biruinței, trebuie să-i fie păstrată cea din urmă, pentru atâta amar de chin și umilință.

Povestea neamului nostru e o povestă de patimi și dureri cari își așteaptă biruința.

Veacuri îndelungate, traiul nostru a fost un drum spre Golgota și tot un astfel de drum răstignitorii lui Hristos, vreau să ni-l pregătesc pentru viitor; dar precum El a biruit moartea și din morți a înviat, pentru adevărul adevărului, adevărat; tot astfel credința noastră în biruința finală se va adevăra.

Venirea ceasului de izbândă e legat, însă, de vrednicia noastră. Mila Ceriului nu se revarsă asupra cete'or netrebnice. Numai celor ce calcă în drumul dreptății și laudă „Învierea“, primesc harul puterii Dumnezeiești.

*) Sosindu-ne cu întârziere, nu s'a publicat în N-rul de Paști

Nădejde, români creștini !!, căci ziua învierii neamului nostru, nu va întârzia, căci „cu noi este Dumnezeu“ și puterea Lui ne va ajuta să fim iarăși cu toții, la un loc în biserică Neamului nostru, pe pământul nostru strămoșesc, de unde „am luat lumina“ înțelegerii minunii și dacă alții vor crede în neputința „învierii noastre“ să le răspundem că „ceace la oameni e cu neputință, la Dumnezeu toate sunt cu putință“.

Credeți cu tărie și așa va fi.

Preot Ciurescu

DIN PASTORALELE arhieresti de ss. Paști

*Din Pastorală I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit
Dr. Nicolae Bălan:*

„Oare într'adevăr le putem „toate“ prin credință? Putem coborî luna de pe cer la comandă sau putem opri râurile să curgă? Este credința un toiag fermecat cu care făcând un semn să facem să se ivească înaintea noastră o masă întinsă? Aceasta, nu! Nu așa, se înțelege puterea credinței de-a birui prin ea toate. Mântuitorul a spus: „Toate sunt cu putință celui ce crede“, așadar nu oricui. Iar cel ce crede, acela nu urmărește împlinirea poftelor și ambițiilor sale, ci dorește să se îplinească numai ceea ce e potrivit cu voia lui Dumnezeu. Omul care crede renunță la ale sale și trăiește numai și numai pentru Dumnezeu. El vrea prin credință ce vrea și Dumnezeu. Iar dacă vrei ce vrea și Dumnezeu și dacă Dumnezeu este lângă tine și Lui nimic nu-i poate sta împotrivă, atunci prin tine se va scurge puterea lui Dumnezeu și noi știm ce poate ea. Tu ai ajuns al lui Dumnezeu și oricât ai fi de smerit toate le poți face, pentru că puterea lui Dumnezeu cea fără de margini lucrează prin tine.

Dar cât de slabă este credința noastră, credința ce o avem noi, față de acea credință care are făgăduința că toate le poate! Credința noastră se târaie pe pământ, nu are aripi de vultur, ca să se înalțe până la Dumnezeu.

Cum putem ajunge la credința aceea? Să întrebăm, iubii mei, pe sfinți, pe vitejii credinței. Iar ei ne vor răspunde: Nici noi nu știm cum am ajuns la ea. Am simțit numai cum s'a revărsat puterea lui Dumnezeu peste noi și ea ni s'a făcut credință și tărie în noi.

Credința este prin urmare un dar al lui Dumnezeu. Trebuie să ne smulgă Dumnezeu din alipirea la lucrurile lumii ca să ne alipim de El. Ceeace putem face și ceea ce trebuie să facem noi este să ne deschidem inimile ca să pătrundă în noi puterea lui Dumnezeu prin care credem. Și ne putem deschide inimile numai dacă nu sunt cutropite de grijile lumii. Să ne deschidem și urechile la auzul limpede al cuvântului dumnezeesc, depărtând dela ele sgomotul lumii. Suferințele mari ale omenirii din aceste timpuri să ne facă să înțelegem că nu e putere pe lume care să le poată alunga și de aceea să ne deschidem sufletele puterii celei de sus, singura care mai poate ajuta.

„Să ne curățim simțirile“, cum spun cântările dela Sf. Paști, căci numai prin simțiri curate intră lumina și darul lui Dumnezeu în suflete. Numai „cei curați cu inima vor vedea pe Dumnezeu“. Să luptăm împotriva poftelor, plăcerilor și patimilor, cari pun tină pe simțirile noastre — și atunci se vor deschide zărilor cerului înaintea noastră.

Să ne luăm ca ajutor în lupta împotriva păcatului și în strădania de a ne deschide inimile puterii lui Dumnezeu, rugăciunea. De-L vom ruga pe Dumnezeu fără osteneală și cu osârdie multă, ne va veni aproape cu darul Său. În măsura în care vom spori în rugăciune, vom spori și în ajutorul pe care îl vom primi dela El.

*Din Pastorală P. S. Episcop
Dr. Andrei Magieru:*

„În loc de pace și bucurie, vremea noastră este cuprinsă de frica morții și de întristare. În timp de pace ne-am obișnuit oarecum să urmăm pașii morții în lume, socotind că ea pân-dește mai ales pe bătrâni și pe cei bolnavi. Azi însă moartea, desleagă din frâu își pân-dește jertele la orice pas, fie din aer, fie de pe pământ, încât pentru zilele noastre se potrivesc cuvintele Apostolului Iacov: „*Veniți acum cei care ziceți: Astăzi sau mâine vom merge într'acel oraș și vom sta acolo un an și vom face negoț și vom câștiga. Voi cari nu știți ce se va întâmpla mâine. Căci ce este viața noastră? Abur sunteți care se arată o clipită, după aceea piere.* (Iacov 4 v. 13-14).

Vremurile de războiu ne arată cât de slabi stăpâni suntem noi peste viața noastră. Ziua de mâine nu mai stă în puterea noastră. S'a strâmtat totul în jurul nostru. Nu mai suntem stăpâni decât pe clipa de față. Gândurile noastre, atât de împrăștiate altădată înafară, se adună acum

înăuntrul nostru, spre a ne de seama cât de slabi și neputincioși suntem. În aceste clipe parcă înțelegeam mai bine glasul dumnezeesc care spune: „Că pământ ești și în pământ te vei întoarce“. (Facere 3 v. 19).

Umilința aceasta ne este însă de mare folos, fiindcă ea este începutul ridicării noastre. Abia când ne dăm seama cu adevărat de ceea ce suntem, atunci apucăm pe calea vieții.

În loc de bucurie, Dumnezeu ne întristează acum. Creștinul însă trebuie să știe că Dumnezeu care este „Iubire“ (I. Ioan 4 v. 16) nu ne trimite întristarea pentru a ne pierde prin ea, ci spre a ne ridica prin pocăință iarăși la Dânsul. Vorbind despre acest fel de întristare, Sf. Apostol Pavel spune că: „*Intristarea cea după (voința lui) Dumnezeu, lucrează pocăință spre mântuire, fără pagubă sufletească, pe când întristarea lumii (care este fără nădejde), lucrează moarte*“ (II. Cor. 7 v. 10).“

Din Pastorală P. S. Episcop

Dr. Vasile Lazarescu :

„Invierea din morți a lui Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, este o minune a atotputerniciei lui Dumnezeu. O întâmplare minunată, care iese din rândul întâmplărilor ce se petrec în lume după rânduiala obișnuită a firii. Numai Dumnezeu, ca Unul care a așezat în lume rânduiala firească a lucrurilor, a putut săvârși în lume o astfel de faptă, care se ridică pe deasupra lucrurilor firești. Iar atotputernicul Dumnezeu a săvârșit această minunată faptă a învierii din morți a lui Iisus Hristos, Domnul nostru, pentru a încununa prin aceasta, cu slava biruinții vieții asupra morții, lucrarea de mântuire ce a împlinit în lume Iisus prin învățătura Sa, prin pilda vieții Sale și prin patima și moartea Sa.

Biruința aceasta a vieții asupra morții, dovedită prin învierea lui Iisus din morți, luminează, cu raza ei plină de nădejde, până în cele mai adânci și mai întunecoase laturi ale vieții noastre pământești, cu toate greutățile, neajunsurile, necazurile și suferințele ei. Iată pentru ce Praznicul Invierii Domnului, sfintele noastre Paști creștinești aduc o undă de bucurie și revarsă o rază de lumină binefăcătoare de îndreptățite nădejdi chiar și în cele mai crâncene și mai așătoare vremi și până și în sufletele cele mai greu încercate de durere, necazuri și suferințe.

La lumina sfintei Invieri își face loc în lume și, cu deosebire, în sufletele credincioșilor credința că, oricât de grele și amenințătoare ar fi ispitirile și greutățile vremii prin care trecem, dorul de viață, atât de firesc ființii noastre omenești, va duce sufletele noastre la biruință asupra tuturor neajunsurilor ce ne este dat să întâmpinăm“.

Din Pastorală P. S. Episcop

Dr. Nicolae Popoviciu :

„Pe cine dintre slujitorii Săi îi iubește Dumnezeu mai mult decât pe sfinții apostoli și proroci, pe mucenici și pe mărturisitori, pe cuvioși și preacuvioși, pe ierarhi și pustnici și pe ceilalți sfinți — că toți aceștia legea au păzit și poruncile le-au împlinit? Cu toate acestea cine ar îndrăzni să-și închipuie, sau să numere mulțimea nesfârșită a privegherilor și rugăciunilor, a posturilor și lipsurilor, a primejdiilor și luptelor, a prigoanelor și chinurilor, prin care ei și-au îmbunătățit zi de zi viața lor, până ce au ajuns să treacă, desăvârșiți și biruitori, pragul veciniei și să fie cinstiți în ceriu drept sfinți și prieteni ai lui Dumnezeu?

Da! Suterința, primită de bunăvoie și purtată cu răbdare, are puterea de-a ne duce cu pași siguri spre biruința cea mare, care trebuie să încununeze, la sfârșit, cu cununa mării, viața noastră de creștini adevărați. Ea este calea cea îngustă și ușă ce strămtă care ne duce în viață.

Acest adevăr, de atâtea-ori trăit și adevărat, trebuie să ne umple pe toți de mângâiere și de nădejde, de încredere și de putere, mai ales în zilele încercărilor, care au început să vină acum din ce în ce mai mari și mai grele asupra Neamului și a Țării noastre întregi — încercări, care așteaptă să fie, și trebuie să fie, luate și purtate de suflete tari, de inimi mari și de umeri neîntrânți, dacă voim să ducem și noi la biruință — așa cum au dus-o de atâtea-ori străbunii noștri — marea luptă românească și creștinească a acestui veac“.

Din Pastorală P. S. Episcop

Nicolae Colan :

„...Ne-a zidit Dumnezeu — oameni singuratici și oameni deopotrivă — spre a ne bucura de lumina și căldura libertății. De aceea, oricine va răpi oamenilor acest bun dăruit de Dumnezeu, se împotrivesc rânduielelor mai înalte și va fi osândit în ziua cea de apoi. Că nu ni-a

desrobii Hristos, Domnul nostru, din cătușele păcatului, ca să intrăm din nou în jugul greu al propriilor noastre patimi, ci ca să *ne luminăm cu prăznuirea* învierii Lui cea de a treia zi și să viețuim ca fiii ai luminii. Că trece chipul veacului acestuia. Și la înfricoșatul județ nimeni nu va fi întrebat cât a beut și cât a mâncat și cum s'a îmbrăcat în viața trecătoare de pe pământ, nici câți bani a fost în stare să grămădească peste olaltă, nici câte moșii a fost în stare să adune, nici câte neamuri a izbutit să supună — ci va fi întrebat în ce măsură și-a iubit deaproapele și cât de grea a fost crucea pe care a purtat-o în viață pentru propria sa izbăvire și pentru fericirea fraților săi. Iată semnul cel adevărat al vredniciei noastre creștinești. Toate celelalte semne sunt... „aramă sunătoare și chimval răsunător“.

Să ascultăm deci, dragii mei, de poruncile evangheliei Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și să umblăm pe căile de lumină ale pilduitoarei Lui vieți. Să fim gata a îndura suferințe și a aduce și jertfe pentru sfânta Lui lege întru care s'au săvârșit cu cinste înaintașii noștri și întru care ne-am botezat noi. Căci și El — fără de prihană fiind — a suferit și s'a jertfit pentru izbăvirea noastră. Și „nu este sluga mai mare decât stăpânul său, nici solul mai mare decât cel ce l-a trimes pe el“ (Ioan 13,16)“.

Eroii dăscălimii noastre bănățene

Trăim fără îndoială vremuri de sbucium sufletesc, când martirii crucii sfîntesc — din când în când — cu sângele lor veșnicia unei credințe, a unei suferințe și a unui neam ce-și clădește mândria și-și reclamă drepturile.

Trăim vremuri când „Vieța e umbră și vis, și când fapta este totul: „Eroismul“. E jale, e suferință și se varsă lacrimi.

Poporul românesc ca și în trecutul nostru sbuciumat, luptă azi pentru izbânda dreptății asupra nedreptății și înaintează falnic cu arma și spada în mâini, pentru biruința Crucii și a Credinții, asupra necredinții, așa cum a luptat Mântuitorul. Căci scris a fost acestui popor, ca, — în lungul celor două mii de ani — să treacă cu tărie prin toate greutățile, nevoile și grijile și să pășească cu resemnare spre parapetul de sus al biruinței...

Inima mi-e sfâșiată în acest ceas de seară, când trebuie să scot în evidență în această împărtașire spirituală și sufletul croic al dragilor camarazi ai dăscălimei bănățene.

Mi-am luat îndrăzneala umilului dascăl dela țară, să scriu câteva cuvinte despre cei căzuți vitejește pe plaiurile multicolore ale blestematei stepe din răsărit. Acolo departe pe pământul îndepărtat, au luptat învățătorii noștri cot la cot cu ostașii — dând pilde admirabile de vitejie și eroism.

E demn de reținut că învățătorii noștri au luptat cu sudori de sânge pentru apărarea neamului, pentru înălțarea Patriei. Ei sunt eroii Crucii, ucenici ai lui Cristos și arhangheli ai unui neam, care au trecut în veșnicie.

Jertfa lor, e sublima lepădare de sine, e minunea trăită, simțită, ruptă, din pătimirea cea de bunăvoie a lui Crist „care S'a dat pe Sine“!... Așa și ei... Cu trupul au murit; dar sufletește sunt isvor de slavă, de reînnoire, de purificare a unui neam.

Amintirea lor noi n'o uităm nicicând și mormintele lor ne vor fi exemplul cinstei, demnității și martirajului pentru cauza românismului.

Fulgerul lor de moarte a intimidat moartea nesățioasă. Eroismul lor a cutremurat fumea și din jertfa lor ca un răsărit de soare — se înalță victoria finală.

Urmare în N-rul viitor.

Inv Dimitrie D. Sârbu

Conferința preoțească de primăvară în Almăj - Jud. Caraș

(Prețul prot. Mehadiel)

5 Aprilie 1944.

Cu frunțile încrețite și aplecate la epocalele timpuri prin cari trecem, preoțimea toată din frumoasa Vale a Almăjului, în trăsuri, ca și strămoșii lor, se îndreaptă spre inima Almăjului, Bozovicu.

Au conferința preoțească de primăvară. Următorii cucernici preoți, în frunte cu Prea Cucernicul Păr. Prot. Iosif Câmpianu, pășesc la ora 7 dimineața descoperiți în casa Domnului:

Pavel Bogoevici, senior-Bănia, Emil Chimnir-Șopotul-vechiu, Traian Călțun-Borboveni-boui, Irime Borchescu-Philipeți, Nicolae Badini-Dălboșești, Silviu Naracovici-Bănia, Ioan Goanță-Bozovici, Ioan Voin-Bozovici, Nicolae Careba

și Valeriu Popescu-Rudăria, Petru Popovici-Pătaș, Iosif Bololo-Gârbovăț, Tiberiu Șuta-Lăpușnicul mare, Pavel Bogoevici, junior-Bănia, Alimpic Aldescu-Borlovenii vechi, Ioan Negrei-Moceariș și Ilie Câmpianu-Prigor.

Se săvârșesc serviciile tipice ale Sfântului și Marelui Post.

Înainte de Vecernie, C. Păr. P. Bogoevici-senior, duhovnicul Almăjului citește în fața cucerșicilor preoți și a credincioșilor prezenți, meditația despre sf. taină a Mărturisirii, după care urmează spovedania preoțimei.

E moment solemn... Aceia, cărora li-se apără satele sub epitrafii, în smerită destăinuire a ascunzișurilor inimilor ei (preoții), își pleacă la fel genunchii în destăinuire.

Urmează Vecernia cu sf. Liturghie săvârșită în sobor.

Răspunsurile stranei le dau preoții în cor.

Înainte de sf. Împărtășanie, are loc predica Păr. V. Popescu, despre sf. taină a Cuminecăturii, urmată de împărtășirea tuturor preoților.

Continuarea programului se desfășură în Casa Culturală.

Păr. P. ot. Iosif Câmpianu deschide ședința prin cuvinte emoționante, printre care zice: „Ținem această conferință în timpuri de grele încercări pentru ființa Neamului nostru, când alți frați de ai noștri au luat din nou drumul pribegiei. Transmite frățescul salut al preoțimei Almăjului întregii preoțimi refugiate și pribegite, prin C. Păr. cărunțit de vreni și necazuri Ion Sorocanu, venit din Sulița, jud. Hotin, care este prezent între noi.

Acum, când creatura — omul — se răzvrătește împotriva Creatorului său, Dumnezeu; când, ca o pedeapsă binemeritată și materia, fierul și tehnica — creaturi ale omului — se răzvrătesc împotriva creatorului lor — omul —, noi, preoții, spiritualizatorii creștini și împăcătorii ai lumii, trebuie să fim cu toții la calmea datoriei. Ne pândește dușmanul în interior și din exterior. Deci, atenție, deosebit tact pastoral și precauție, amintindu-ne îndemnul Hristosului nostru iubit: „Fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii“, căci azi suntem în îndeplinirea profețiilor Mântuitorului, pe care le reprezentăm: urâți, goniiți și iugăriți de lume“.

Se trimite apoi P. S. Păr. Ep. Veniamin, din plenul ședinței, următoarea telegramă:

Prea Sfințite,

„Preoțimea din istorica Vale a Almăjului, credincioasă, alipită Chiriarhului său, întrunită

în conferința preoțească de primăvară, în aceste memorabile timpuri, își îndreaptă ruga către Dumnezeu și asigurarea devotamentului și a muncii sale către Prea Sfinția Voastră“.

Prea Cuc. Prezidiu deschide critica asupra meditației Păr. P. Bogoevici, a predicii păr. V. Popescu și asupra celebrării sf. Liturghii mai înainte sfințite.

În decursul criticii se lămurește ce este predica, ce este meditația și deosebirea între ele. Se cere apoi uniformizarea serviciilor divine din tot Almăjul.

Subsemnatul își exprimă părerea că la compunerea lucrărilor pentru conferințele preoțești, să se aibă în vedere preoțimea, iar nu publicul asistent. Pe aceasta din urmă îl păstorește preotul respectiv zilnic.

Conferințele preoțești au drept scop înfrățirea și edificarea prin ele teologic și practic a preoțimei respectivei conferințe, potrivit sfatului Sf. Ap. Pavel: „Întăriți-vă unii pe alții în credință“.

Preotul lucrând tot anul într'un mediu cultural inferior, spre a se putea ține la înălțime și spre a-și satisface necesitatea ce o simte de a schimba și păreri teologice și științifice mai ridicate ca nivelul credincioșilor săi, această dorință și-o îndeplinește de două ori pe an, toamna și primăvara, în cadrele conferințelor preoțești.

Lucrările prezentate deci, să se refere la nivelul de cultură al preoților.

Urmează conferința Pr. Ilie Câmpianu din Prigor, „Activitatea preotului în cadrul activității Consiliului de patronaj“ și critica ei.

Se comunică apoi din partea P. C. Păr. Prot. I. Câmpianu diferite ordine.

Conferința desfășurată în exemplară dragoste trătească se încheie prin repetatele sfaturi ale Prea Cuc. Prezidiu și prin unanimul strigăt al preoțimei de a-și îndrepta neîncetat ruga către Dumnezeu, ocrotitorul Neamului nostru și al său propriu.

Iar asigurarea devotamentului și a muncii o supune superiorilor săi.

Deasupra desbaterilor conferinței și avremurilor istorice de azi, gândirile preoțimei zboară la exemplele marilor bărbați almăjeni, iviți la răsrucele Neamului:

Eflimie Murgu, revoluționarul libertății noastre dela 1848, Gen. Traian Doda, iubitorul de grăniceri și reprezentantul preoțimei, premiantul și înțeleptul preot din Rudăria, Dr. Ioan Sârbu, trâmbița naționalistă contra Dietei asupritoare.

După o plăcută și colegială gustare dată de păr. I. Goanță în casa sa, cu noi dorinți și hotărâri de realizări în suflet aceleași căruțe, cu cucernicii preoți se risipesc spre toate satele cetății Almăjului.

Pr. Ilie Câmpianu

Ș T I R I

Hirotonire. Prea Sfințitul Episcop Veniamin a bi-nevoit să hirotonească întru presbiter pe diaconul *Horia Șticu* numit preot în Ciortea, și pe *Leonte Atanasie* numit preot în Șopotul mare.

Consistor mitropolitan. I. P. S. Mitropolit a convocat pe Duminică, 23 Aprilie a. c. sf. Sinod, iar pentru Luni, 24 Aprilie consistorul mitropolitan în ședință plenară. P. S. Episcop Veniamin participă la aceste ședințe în Sibiu.

Mulțumire. P. Sf. Sa Episcopul Veniamin exprimă pe această cale călduroase mulțumiri tuturor celor ce i-au adresat felicitări și urări din prilejul praznicului Invierii Domnului — și spunându-le: *Adevărat a înviat* — le împărtășește arhieresti binecuvântări.

Sfintele Paști, sfintele sărbători ale Creștinătății au trecut lăsând în sufletele noastre duiosie profundă pentru Cel care a pățimit moartea pentru noi. Florii morții i-am sesizat aievea și noi, trăind clipe de groază sub teroarea aviației dușmane, care nu ne-a cruțat nici în aceste zile de pietate creștină...

În Săptămâna Patimilor deniile s'au săvârșit mai devreme ca până acum. Totuși credincioșii au venit în număr mare să însoțească împreună cu preoții, în cântări de jale și tânguire, pe Mielul lui Dumnezeu.

În biserica noastră catedrală P. S. Episcop Veniamin a pontificat Vineri la punerea în mormânt și a miruit pe toți credincioșii cari au sărutat sfântul mormânt. Seara a predicat despre Patimile Fiului lui Dumnezeu, făcând aluzie și la suferințele atâtor frați ai noștri, cari încă pățimesc.

Sf. Inviere s'a făcut în procesiune cu Litia la Crucea din Piața Unirii. A pontificat P. S. Episcop Veniamin cu un sobor de 12 preoți și 5 diaconi, dintre cari E. Guliman a fost hirotonit preot în cadrul sf. Liturghiei ce s'a făcut în continuarea serviciului Invierii. P. S. Episcop a predicat despre minunea Invierii și roadele ei pentru mântuirea sufletească; fiind plină de frumoase învățături, de îndemnuri și cuvinte de mângăiere, cari au făcut să picure lacrimi din ochii multora...

A doua zi a pontificat I. P. C. Arhim. Dr. L. Bursuoc cu un sobor de 6 preoți și 2 diaconi. I. P. C. Sa a predicat apoi despre Inviere ca temelie a credinței noastre creștine, precum și despre binefacerile acestei Invieri. A urmat apoi o procesiune la cimitir, molestați fiind credincioșii cari se întorceau la vetrele lor întocmai ca și în ziua întâia a ss. Paștide inamicii sburători.

Răspunsurile liturgice le-a dat Corul Catedral condus de dl. Căp. I. Manole.

În biserica sf. Ioan a servit Luni un sobor de 4 preoți, în frunte cu Păr. Dr. Prot. R. G. Ancușa, producând adâncă impresie și mulțumire soldaților cari se roagă în

această biserică. Notăm că aci răspunsurile sunt date de soldații instruiți de cand. de preoție Gh. Dalea. Preotul Căpitan Ștefan Bololoi a cetit Pastorală P. S. Episcop al Armatei.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 1884 Bm. 1944.

NOTĂ OFICIOASĂ

Sf. Sinod prin adresa No. 525/1944 din 20 Martie a. c. ne face cunoscut următoarele:

„Pe viitor, nici un monah, ierodiacon și ieromonah să nu mai poată părăsi mănăstirea căreia aparțin, fără încuviințarea Chiriarhului, sub jurisdicția căruia se află. Și nici chiar teritoriul mănăstirii să nu-l poată depăși, nici pentru afacerile așezământului, fără biletul de voie al sta-rețului său. Ca să se pună capăt umbletului călugăresc prin lume, atât pentru monahi, cât și pentru călugărițe.

„Iar pentru control, preoții să fie obligați, la ivirea lor prin comune, a-i indentifica și, în lipsa de acte, care să le justifice umbletul, să fie trimiși la mănăstire, dacă e nevoie, cu concursul jandarmeriei sau al poliției, ca să se curme hoinăreala de colo și petrecerea prin sate, pe la casele oamenilor și a fraților și a surorilor, îmbrăcați în rasă“.

Ceea ce se comunică conducătorilor sfin-telor Noastre mănăstiri spre a lua măsurile de rigoare, disputând și atârșarea acestui ordin în loc vizibil, cu aceea că pentru abaterile săvârșite de personalul lor și din lipsa de viligență a con-ducerii, se vor lua aspre măsuri de sancționare.

Cu arhieresti binecuvântări.

Caransebeș, la 4 Aprilie 1944.

Episcop:
† VENIAMIN

Secretar eparhial:
Pr. Petru Toma

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de preot în parohia de cl. II-a din comuna **Prilipăț**, protopresbiteratul Mehadiei, se publică concurs **din oficiu**, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, cu următoarele condițiuni:

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială în întindere de 32 jug. cadastrale.
2. Casa parohială cu grădină, intravilan și supraedificatele economice necesare.
3. Birul parohial 300 Lei anual.
4. Veniturile parohiale uzitate.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nicio altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificația recerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. Sale Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Prilipăț, prin Prea On, oficiu protopopesic al Mehadiei,

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cant, tipic și oratoric, însă nicidecum în ziua de alegere.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial, ținută în 3 Aprilie 1944.

Episcop: 3—3

Consilier-referent:

† **VENIAMIN**

Prot. R. G. Ancușa

CONCURS.

În baza ord. Venerabilului Consiliu eparhial No. 6960 B. 1943, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh la parohia de cl. II-a din **Marga**, protopresbiteratul Caransebeșului, devenită vacantă în urma răposării preotului Nicolae Ivanescu.

I. BENEFICIILOR:

1. Sesiunea parohială, constatătoare din 25 jug 852 stj. p.
2. Birul parohial, 40 Lei, de număr de casă, care după împrejurări se poate majora.
3. Venitele parohiale uzitate.
4. Locuință în casa parohială.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificația cerută pentru parohii de cl. II-a, precum și binecuvântarea P. S. Sale Păr. Episcop eparhial, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Marga, prin P. On. Oficiu protopresbiterat al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta cu prealabila încunoștințare a P. On. protopresbiter tractual în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cânt, tipic și oratoric, însă nicidecum în ziua de alegere.

Marga, din ședința consiliului parohial din 13.II.1944

Președinte: 1—3

Secretar:

GEORGE ADAM adm. paroh.

Indescifrabil

În conțelegere cu Of. protopresbiterat al Caransebeșului.

ISAIA SURU
Protopop.

Nr. 257 B. 1944.

CONCURS.

Pe întregirea parohiei vacante de cl. III. din **Boti-nești**, protopopiatul Făgetului, pe cale de numire din partea Consiliului eparhial, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, cu următoarele condițiuni:

I. BENEFICIILOR:

1. Sesiune parohială în extindere de 32 jug. arător și fânețe.
2. Un intravilan (grădină) de cca 1 jug.
3. Stola uzitată.
4. Birul parohial uzitat.
5. De locuință se va îngriji comuna bisericască.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în sf. biserică în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Doritorii de a ocupa acest post, având calificațiunea pentru parohii de cl. III, să-și înainteze cererile lor, adresate Consiliului eparhial, P. O. Oficiului protopopesic în Făget.

Caransebeș, din ședința Cons. eparhial ținută în 3 Aprilie 1944.

Episcop: 2—3

Consilier referent:

† **VENIAMIN**

Prot. R. G. Ancușa

COMISARIATUL DE POLIȚIE CARANSEBEȘ

Biur. Administrativ

No. 150 din 23 Aprilie 1944.

PUBLICAȚIE

Se aduce la cunoștința celor interesați, că la Comisariatul de Poliție Caransebeș se ține licitație publică, cu oferte închise și sigilate, pentru repararea localului Poliției și instalarea unei băi cu duș, situată în Piața Unirii Nr. 2.

Licitarea va avea loc în ziua de 5 Mai 1944.

Prețul inițial al licitației este de 1,500.000 (Un milion cinci sute mii lei).

Supraoferte nu se primesc.

Actele și condițiunile de licitație se află în caietul de sarcini al Poliției unde se pot vedea în fiecare zi între orele 11—13.

Șeful Comisariatului
Comisar-Șef,

ss. Ilie Câmpeanu

ATENȚIUNE!!!

Până la noi ordine nu se mai primesc colete la poștă.

„MEHADIA“ CASA DE PASTRARE S. P. A. IN MEHADIA IN LICHIDARE**Convocare.**

Domnii acționari ai casei de păstrare „Mehadia s. p. a. sunt invitați a participa la a

XXXIX-a adunare generală ordinară,

care se va ține la 29 Aprilie 1944 la orele 11 a. m. în localul institutului

Ordine de zi:

1. Constituirea adunării și alegerea a 2 membrii pentru autentificarea procesului verbal.
2. Prezentarea bilanțului, raportul lichidatorului al Consiliului de Cenzori și darea absolutului pro 1943.
3. Alegerea Comitetului de supraveghiere.
4. Propuneri.

Pentru de a putea exercita dreptul de votare, fiecare acționar trebuie să depună la institut până la 27 Aprilie 1944 orele 10 a. m. acția sa împreună cu cupoanele. În cazul că la data aci indicată nu s'ar prezenta acționarii necesari, adunarea se va ține la 6 Mai fără altă convocare, cu ordinea de zi publicată.

Lichidatorul

Activ		Contul Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1943.		Pasiv	
Cassa : Numerar efectiv	220158	14	Capital acționar	200000	—
Debit. benef. de legea lichid. dat. agric.	502455	—	Fond de rezervă general	194202	61
Realit. : necesar pt. exr.com. de bancă	9090	50	Fond pt. Dubioase	168000	39
Diverse	11369	—	Depuneri spre fruct. pe termen	64686	38
Efecte : Titluri românești	15660	—	Depuneri blocate	144702	76
Pierderi rezult. din legea Conversiunii	8577	—	Creditori	15300	—
Mobilier	283	50	Protest	20	—
Perdere	19319	—			
	786912	14		786912	14

Activ		Conturi de ordine		Pasiv	
Cauțiuni statutare	3000	—	Deponenți de cauțiuni statutare	3000	—
Ipoteci	1415100	—	Deponenți de ipoteci	1415100	—
	1418100	—		1418100	—

Spese		Contul Pierdere și Profit pro 31 Decembrie 1943		Venite	
Spese Diverse	44084	—	Interese scont	18550	—
Impozite	12442	—	Venite diverse	2623	—
			Chirie	7100	—
			Provisiuni	6812	—
			Profit din a. precedent	2622	—
			Perdere	19319	—
	57026	—		57026	—

Mehadia, 31 Decembrie 1943.

s. s. Simion Popescu
lichidator

s. s. Martin Cincheza
administrator

Subsemnatul Consiliu de Cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și consonanță cu registrele institutului.

s. s. Ioan Blidaru

s. s. Iosif Rittersporn

s. s. Iosif Tepeniag